

ԲԱՆ ԾԳ

ՎԵՐՍՏԻՆ ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ ԿՐԿԻՆ ՀԵԾՈՒԹԵԱՆ ՆՈՐԻՆ ՀՍԿՈՂԻ ԱՌ ՆՈՅՆ ԱՂԵՐՍ ՄԱՂԹԱՆԱՑ ԲԱՆԻ Ի ԽՈՐՈՑ ՍՐՏԻՑ ԽԱԻՍՔ ԸՆԴ ԱՍՏՈՒԾՈՑ

Ա

Տէր, տէր գաւրութեանց, բոլորից գոյից թագաւոր,
Աւրհնաբանեայ ողորմութիւն, Աստուած ամենեցուն,
Որ յաղթես սահմանի յայնատարած ընդարձակութեան,
Ամենայն անբաւութեանց դու ես որքանութիւն,
Մինչ զի կարծրն քեզ հոսանուտ է, եւ լոյծն քեզ պնդակազմ,
Եւ չիք քո իր անհնարաւորական, յաղթող գաւրութիւն ահեղ,
Հուրն ցաւ իմն է զովական, եւ անձրեւն՝ բոց կիզանողական:
Ձքարն բաւես ցուցանել կերպարան ազգման,
Եւ զբանականն դնես անխաւս եւ անշունչ արձան,
Ձպարտաւորն ողոքեայ պատուական առնես,
Եւ զկարծեցեալն մաքուր՝ իրաւամբք քննեայ դատիս,
Ձմատուցեալն ի մահ՝ բերկրութեամբ բարեաց արձակես,
Եւ զամաչեցեալն՝ զուարթ տեսութեամբ աւծեայ դարձուցանես,
Կանգնես զմատնեալն խաղբից գլորման
Եւ զսասանեալն՝ ի վստահութիւն վիմին հաստատես,
Ձախտացեալն բազմահառաչ՝ երջանիկ կարգես,
Եւ զյառաջատեալն դարձեայ անդրէն յետս նահանջես:
Եւ յորժամ սպառին առ ի մէնջ բարիքն,
Ձառաւել զարմանայիսն յայնժամ ներգործես,
Քանզի վասն քո զիտես թողուլ զմեղս եւ ջնջել զանաւրէնութիւնս,
Եւ քաւիչ յինել անիրաւութեանց եւ զմեղս մեր ոչ յիշատակել,
Ըստ Եսայեայ եւ Երեմիայ:

Բ

Այլ առ շնորհ նորոգ փրկութեանս
Բազմաւք գոհաբանութեամբ հետեւեալ՝
Ի յաճախութիւն անբաւիցն
Լռեայ առ սմին իսկոյն կարկեցայ.
Քանզի կրկնեայ գլուսոյդ անսպառ բարխոյ
Որ ի քէն առ իմ յամառս թշուառութիւն,
Քոյին աղերսիւ առ քեզ մաղթեցից,
Յարմարեայ դարձեայ ի նիւթս բանիս՝
Ձտառ ողբերգութեան այսր մատենի
Լցից թախծութեամբք եւ հեծեծանաւք:
Այլ առեայ խառնեցից, ի տուողիդ հաճութիւն,
Ընդ ցաւոցն՝ զդեղն,
Ընդ վհատութեանն՝ զխրախոյսն,
Ընդ յուսահատութեանն՝ զյիշատակդ անուան հաստողիդ,
Ընդ տխրութեանն՝ զսփոփանսդ,
Ընդ իմուծս դառնութեան՝ զքաղցրութիւն կենարարիդ,
Ընդ պատիժ աւրինին՝ զշնորհն,

Ընդ պարտս անիծիցն՝ զազատարար աւրհնութիւնդ,
Ընդ մարմնոյ մահուն՝ զամենայնիւ նորոգութիւնդ:

Գ.

Հաւատամ հզաւրիդ բանի, ուստի վկայեմ,
Լուր լուութեան սրտիս, Տէր Յիսուս,
Որ հնչումն է առ քեզ մեծութեան ձայնի երկար գոչելոյ:
Որ մարմնակից եւ պատկերակից մեր եղեայ,
Եւ քահանայապետապէս անաւրինակդ զաւրինակին խորտակեալ զլուծ,
Ընդ զենման մահու անասնոցն, բարեբանեալ մարմնոյդ նուիրմամբ
Անմահապէս միշտ մատուցանիս եւ աննուագաբար քաւութիւն շնորհես
Ոչ սակաւամեղիցն միայն,
Այլ եւ որոց հատեայ է ակնկալութիւն առ եյս կենաց:
Զի ո՞րքան զաւրէ մարմնոց անդամոց առ մեղս կենդանութիւն,
Թէ եւ բիւրուց ամաց ունիցի յերկարածգութիւն,
Յորժամ, Աստուածդ բոյորեցուն, վասն սորին կամաւ եւ յաւժարութեամբ
Ձենումն ընկալեայ, մահու համբերես՝ բաշխեայ ի քաւութիւն:
Զի ոչ եթէ, մաքրութեանդ աղբիւր,
Պարտական գոս մահու յաւրրստաւրէ կատարին,
Այլ կամաւք քովք, Հոգւոյդ գործակցութեամբ,
Ի հաճութիւն Հաւր եւ ի մեր հաշտութիւն՝ ցանկ մատուցանիս:
Իսկ եթէ, ամենիցդ Աստուած անքնին,
Իմովս վասն իմ առ իմ փրկութիւն, ի դէմս իմ,
Իբր թէ ընդ քոյդ էութեան ես իցեմ
Մարմնով պարունակողիդ կցորդ միացեալ,
Եւ դու, բարերար, յաղագս իմ ի յիմս կերպի,
Փոխանակեալ ընդ իմում պարտեաց,
Եւ մահ ընկալեայ անպարտդ՝
Ձմահապարտիս վնասուց պատուհաս,
Եւ ի յիմ անուն յանցաւորապէս,
Որպէս թէ կամաւ ընդ քեզ ես կրիցեմ,
Բագումս մեռեայ՝ եւ մնաս կենդանի,
Ոչ ուրացողացն ձեռաւք, այլ դաւանողացն հաւատովք
Աստուածապէս նուիրեալ եւ ի մասունս անհատս բաշխեալ:

Դ.

Ասէր ոմն ողորջաւոր՝ շաւատալեացն պաշտաւնատար,
Մեծ ինչ եւ անկշռելի առ սմին դատէր՝
Անյարմարագիր անձին յուսագիր.
Հաւատամ զփառս եւ զերջանկութիւն,
Քան թէ մարտիրոսութեամբ իսկ,
Թող թէ ուղղութեամբ իմս թշուառութեան,
Յանցաւոր մարմնիս վախճան ընդունել:
Իսկ զանճառութիւն խորհրդոյս այսու դիտեցի.
Դաւանէր իսկոյն, որ զի եւ մաքրոցն անձինք
Առանց նուիրման այսր յիշատակի
Չեւ են իսկապէս կատարեայք իսպառ,
Եթէ ոչ ընդ այս հրաշակերտութիւն մեծութեան հոգւով խառնեսցին:
Ապա թէ՛ Մեղաւորիս մասին կրկին մատուցար բաժին,- ասելով՝
Յուսայր, իբրեւ այն թէ՛ Ես ինքն եղեր ճշմարտիւ՝
Գրաւեալ զիմս դաժանութիւն ընդ քում համեղութեան,

Պատարագեայ քոյինանիւթ զանգուածոյ նշխարաւդ կենաց լուսոյ:
Այսու ամենայնիւ, ի վերնատանն նախանուէր բարեշնորհեան,
Անհնարաւոր ախտիցն ճարակ,
Զմարմին եւ գարիւն իւր բաշխեաց ի քաւութիւն,
Ի վեր կարծեցուցանէր,
Քան զնահատակի վկայեցելոյ արեամբ կատարմամբ:
Յուսոյս աւրինակ յարգաւորութեամբ գրեյ գիս ի փառս,
Այսմ փրկանաւք հաւատայի երեւցուցանէր,
Քան թէ քաւելոյ եւ ողորմելոյ եւ շնորհելոյ,
Որչափ աստուածականիդ առ մարդ զաւրութիւն:
Եւ տիրական աստուածախառն մարմնոյն կամաւորական նուիրումն՝
Առ անասնական սպանդին մատուցումն,
Եւ անմահն՝ առ մահկանացուս,
Լոյսն ահաւոր՝ առ ստուերայինս,
Յաւիտենականն, քան զանցաւորս,
Բարձրեայն, քան գերկրաւորս,
Անստեղծն, քան գեղականս,
Բարին իսկութեամբ, քան զթիւրեալս բնութեամբ,
Մանաւանդ զի իւր է կամեյն եւ իւր՝ կենագործեյն,
Աւրհնութեանն առիթ, քան զանիծիցս պատճառ:

Ե

Արդ, տուր խոցելոյս ի սիրտ եւ յոգի, աղաչեմ, գթած,
Զառ ի յերկնուստ ընծայեայ գդեղդ կենաց,
Մատիւր քաղցրութեամբ առ ախտացեալս մեղաւք,
Քաւեա ի պարտեաց, ամենակատար բաւականութիւն:
Իսկ առ ի յինէն այս է ճշմարիտ եւ անխաբելի կերպարան բանի,
Որ զի հաստիչդ ամենից ի սուրբս բնակես,
Եւ ըստ տարագու սերմանն եւ հնձեյն է իրաւացի,
Ըստ ճշմարիտ բանին Պաւղոսի,
Եւ աչացաւացն ի տապ արեւու ոչ է զաւրութիւն:
Այլ դու, բարերար, հաստիչ յոչէից,
Յարգես յաւէտ իսկապէս համայն եւ գղաւանեյն գթեց՝
Բաւական առ կենդանութիւն,
Եւ ոչ ես ընդ սահմանաւ փակեայ աւրինի,
Այլ յաղթես, մանաւանդ թէ իսգես զկապ կանոնի,
Եւ դու մնաս պայման աւետեաց
Համաւրէն յանցաւորաց տարակուսելոց:
Եւ քեզ ընդ Հաւր, Հոգւովդ Սրբով,
Փառք եւ իշխանութիւն յաւիտեանս:
Ամէն: